

Πειραιώς: Καλούμαστε να αντλήσουμε φως από τον Άγιο Νείλο

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Στην Ακολουθία του Εσπερινού που τελέστηκε στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Νείλου Πειραιώς, «ο οποίος είναι μοναδικός σε ολόκληρη την Ορθόδοξη Αγία μας Εκκλησία», χοροστάτησε χθες Πέμπτη 11 Νοεμβρίου 2021 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ.

Κατά την διάρκεια του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος έθεσε «ένα υπαρξιακό, κολοσσιαίο, τεράστιο ερώτημα: μπορεί ο άνθρωπος μέσα σε λίγα χρόνια, σε λίγο καιρό, σε λίγες στιγμές, να εγκλείσει, να περικλείσει, μία ατελεύτητη αιωνιότητα; Και ακόμη ποιος είναι ο σκοπός της ζωής;»

Ακολουθώντας τόνισε ότι σε αυτά τα ερωτήματα έρχεται να απαντήσει με ένα τρόπο συγκλονιστικό ο Άγιος Νείλος, «ο κατά κόσμον Νικόλαος Τερζάκης που γεννήθηκε

ακριβώς το 1601 στο χωριό Άγιος Πέτρος Κυνουρίας της Πελοποννήσου μας».

«Μέσα σε μόλις πενήντα χρόνια έκλεισε ένα ολόκληρο σύμπαν και μία ατελεύτητη αιωνιότητα. Και αν και πέρασαν από τότε τέσσερις ολόκληροι αιώνες, ιδού εκείνος είναι παρών» ανέφερε ο Σεβασμιώτατος, συμπληρώνοντας πως με τα χαριτόβρυτα Ιερά Λείψανά του τα οποία μυροβλύζουν, «αποδεικνύει ότι ο άνθρωπος δεν έχει όριο στον παρόντα κόσμο, αλλά η ανθρωπίνη ψυχή υπερβαίνει το θάνατο και εισέρχεται στην αιώνια πραγματικότητα», όπου «εκεί υπάρχει μόνο η άπλετος φωτοχυσία της Θείας παρουσίας και αγάπης», υπογράμμισε.

Επισημαίνοντας πως σε αυτά τα πενήντα χρόνια ο Άγιος Νείλος «ενέκλεισε όλο το άρωμα της ζωής του», αναφέρθηκε σε σημαντικούς σταθμούς του βίου του καταλήγοντας στο 1651 έτος κατά το οποίο ο Άγιος κοιμήθηκε. «Αλλά ιδού το θαύμα!», συμπλήρωσε. «Μέσα απο αυτό το πονεμένο και ασκητικό σώμα ανέβλυσαν κρουνοί μύρου». «Αυτός ο άνθρωπος σε πενήντα μόλις χρόνια γήινης παρουσίας, έκλεισε όλον τον παράδεισο, κέρδισε όλη την αιωνιότητα, απέκτησε όλον τον θησαυρόν, γέμισε τη ζωή του με όλον τον Πανάγιον Θεόν. Επέτυχε τελικά του σκοπού της υπάρξεως, αξιώθηκε να υπερβεί όλα τα κτιστά και τα εφήμερα... και έγινε ο Όσιος και Θεοφόρος Νείλος».

«Καλούμεθα στον 21ο αιώνα να απαντήσουμε στα δικά μας υπαρξιακά εναγώνια ερωτηματικά», είπε στην συνέχεια του κηρύγματός ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας παράλληλα πως «μας βαραίνει η στιγμή, η ώρα, η πανδημία, ο θάνατος, η ακαταστασία των ανθρώπων, η αντιπαλότητα, η αντινομία, η σύγχυση, η μεγάλη αδιακρίσια, ο ευτελισμός του ενός από τον άλλον, ο πόλεμος που έσπειρε διχόνοια και ακαταστασία σκέψεως». «Καλούμεθα» σημείωσε αναφερόμενος στο παράδειγμα του Αγίου Νείλου, «να αντλήσουμε φως από αυτά τα πενήντα χρόνια αγώνος που έζησαν στην Παναγιά της Μαλέβη, στον Άγιο Πέτρο Κυνουρίας και στο Άγιον Όρος».

«Έχουμε κληθεί να γίνουμε μεγάλοι», είπε σε άλλο σημείο του κηρύγματός του, επισημαίνοντας πως «οι ώρες είναι πραγματικά σκληρές, αλλά όπως ο Άγιος Νείλος μας χαρίζει την ευλογία, μπορούμε στα λίγα χρόνια αυτής της ζωής... να απολαύσουμε την βεβαιότητα της αιωνιότητος».

Σημειώνοντας πως «η ζωή με τον Θεόν είναι κοινωνία προσώπων», κατέληξε λέγοντας πως «αυτό βίωσε ο Όσιος Νείλος, αυτό κηρύσσει τώρα τέσσερις αιώνες, αυτό μας προσφέρει απόψε. Αυτό ταπεινά, πατρικά, φιλάδελφα ικετεύω να

προσλάβετε, γιατί είναι η μόνη δύναμη να νικήσετε κάθε πειρασμό, κάθε θάνατο, κάθε ασθένεια, κάθε αδυναμία κάθε μικρότητα».

